

ODLUKA O PRIHVATLJIVOSTI I OSNOVANOSTI SLUČAJA

Datum usvajanja: 16. septembar 2021. godine

Slučaj br. 2018-01

Y.B. 2

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava je na zasedanju 16. septembra 2021. godine u sledećem sastavu:

Gđa Anna AUTIO, predsedavajući član
G. Alexander FASSIHI, član

Uz asistenciju:
G. Ronald Hooghiemstra, pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 11. decembra 2019. godine

Nakon razmatranja elektronskim putem shodno pravila 13(3) Pravilnika o radu Komisije, odlučuje kao što sledi:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba za ovaj predmet je registrovana 20. februara 2018. godine.
2. Putem pisma 6. novembra 2018. godine, Komisija je obavestila žaliočevog zastupnika da je Šef Misije („ŠM“) Evropske Unije za vladavinu prava na Kosovu, EULEX Kosovo („Misija“) obavešten da je ovaj slučaj registrovan.
3. Dana 22. marta 2019. godine, komisija je žalbu prosledila ŠM-u, pozivajući tim putem Misiju da podnese zapažanja pismenim putem a povodom pitanja iznetih u žalbi i to najkasnije do 3. maja 2019. godine.

4. Elektronskim putem je 19. aprila 2019. godine, Misija zatražila produžetak roka za podnošenje zapažanja o prihvatljivosti i osnovanosti spomenute žalbe. Elektronskim putem je 25. aprila 2019. godine, komisija produžila rok do 3. juna 2019. godine.
5. Elektronskim pismom od 30. maja 2019. godine, Misija je obavestila Komisiju da su im potrebne određene naknadne informacije pre nego što budu mogli da završe svoja zapažanja. Konkretno, Misija je od Komisije zatražila da pozove žalioca da dostavi sledeće dokumente:
 - a. Potpuni transkript na engleskom i albanskom jeziku emitovanog programa „*Pravda na Kosovu*“ emitovanog 2. februara 2018. godine, u kojem se navodi da transkript koji je podneo žalilac ne uključuje pitanja koja je novinar postavio tužiocu Specijalnog tužilaštva Republike Kosovo (STRK) i bio je samo na engleskom jeziku; i
 - b. Celokupni članak iz časopisa „*Slobodna Bosna*“, koji sadrži intervju koji je tužilac STRK-a dao časopisu 7. februara 2018. godine, gde Misija navodi da je članak citiran nekoliko puta od strane žalioca, ali isti nije podnet u pisanom formatu zajedno sa predmetnim spisom.
6. Pismom od 13. juna 2019. godine, od žalioca je zatraženo da dostavi naknadne informacije na zahtev ŠM-a. Žalilac je pozvan da dostavi spomenute dokumente najkasnije do 14. jula 2019. godine.
7. Dana 14. jula 2019. godine, žalilac je zatražio mali produžetak roka. Komisija je rok produžila do 15. avgusta 2019. godine.
8. Dana 30. jula 2019. godine, žalilac je dostavio tražene naknadne dokumente.
9. Pismom od 5. avgusta 2019. godine, Komisija je te naknadne dokumente dostavila ŠM-u, i pozvala Misiju da dostavi svoje komentare povodom prihvatljivosti i osnovanosti pitanja iznetih u žalbi najkasnije do 16. septembra 2019. godine.
10. Elektronskim pismom je 3. marta 2020. godine, Misija napomenula da je odlučila da prioritet pruži podnošenju svojih zapažanja povodom prihvatljivosti i/ili osnovanosti nagomilanih slučajeva koji datiraju još iz 2016. godine, pre nego nastavi sa obradom kasnijih slučajeva.
11. Elektronskim pismom 12. marta 2020. godine, Misija je obavestila Komisiju da je žalba broj 2018-01 „u postupku razmatranja“ od strane kancelarije za ljudska prava i pravna pitanja unutar Misije.
12. Dana 21. marta 2021. godine, ŠM je dostavio svoja zapažanja povodom prihvatljivosti i osnovanosti žalbe.
13. Dana 31. marta 2021. godine, zapažanja koja je ŠM dostavio prosleđena su žaliocu, kome je dat rok da do 31. maja 2021. godine dostavi bilo koje dalje podneske ukoliko ih ima kao odgovor na spomenuto pismo.
14. Dana 31. maja 2021. godine, žaliočev predstavnik je telefonskim putem potvrdio da nemaju namere da podnose naknadne odgovore.

II. ČINJENICE

15. Podnosilac žalbe je stanovnik Bosne i Hercegovine.

16. Dana 04. jula 2014. godine EULEX-ov tužilac u STRK-u podigao je optužnicu protiv izvesnog N.K. u Osnovnom Sudu u Prištini. Optužen je za organizovani kriminal, teško ubistvo i razne druge prekršaje u vezi droge, što se sve navodno dešavalo u Bosni i Hercegovini.
17. Ime žalioca se pojavilo u optužnici. Tačnije, navedeno je da je N.K. "u saučesništvu" sa žaliocem i nekoliko drugih osoba

"organizovao, utvrdio, nadgledao, upravljao i/ili vodio ovu Strukturiranu i organizovanu kriminalnu grupu (OKG) ili je aktivno učestvovao u ovoj OKG, znajući da će njegovo učešće u istoj doprineti izvršenju teških krivičnih dela ubistva protiv rivalskog gangsterskog boss-a [R.D.] (...)"

18. Dalje se u optužnici navodi da je N.K.,

"održao nekoliko sastanaka sa [žaliocem i drugim osobama], u Bosni i Hercegovini. Učesnici sa pomenutih sastanaka su oformili jednu Organizovanu strukturiranu kriminalnu grupu koja je radila na planu, zaveri i ubistvu [sic] rivala gangsterskog boss-a, R.D. (...)"

19. Osnovni sud u Prištini je 1. februara 2018. godine doneo Presudu (PKR 375/14) protiv N.K. i proglasili ga krivim po jednoj tački optužnice, ali su ga oslobodili tačaka koje se odnose na učešće u organizovanoj kriminalnoj grupi zajedno sa drugim licima, uključujući podnosioca žalbe.
20. Dana 2. februara 2018. godine tužilac EULEX-a koji je dodeljen ovom predmetu učestvovao je u televizijskom programu pod nazivom „Pravda na Kosovu“ (*Drejtësia në Kosovë*). U ovom programu intervjuisan je tužilac EULEX-a, zajedno sa brojnim drugim osobama koje su bile uključene u suđenje.

Izjave EULEX-ovog tužioca tokom intervjua

21. Tokom intervjua, EULEX-ov tužilac je takođe spomenuo i žalioca. Dole sledi deo:

[...]

Voditelj: *Gospodine tužioče, danas je završen jedan od najdužih sudskih procesa u istoriji suđenja na Kosovu, proces protiv [N.K.]. Presudom Suda osuđen je na šest godina zatvora. Kao tužilac, da li ste zadovoljni ovom odlukom i šta mislite o njoj?*

Tužilac EULEX-a: *Kao tužilac u ovom predmetu bio sam zadovoljan što je ovaj optuženi osuđen po jednoj tački za trgovinu drogom, ali sam takođe bio razočaran zato što nije osuđen za organizovani kriminal i optužbe za teško ubistvo žrtve po imenu [R.D.], za koju se smatralo da je veliki ratni komandant i heroj u Bosni tokom rata u istoj.*

Voditelj: *Jedno od pitanja koje je Sud danas spomenuo je to što svedoci nisu prošli test na pitanja odbrane. Šta mislite da je problem? Je li to bilo zato što su svedoci izazvani, ili zato što imaju problema sa svojom prošlošću?*

Tužilac EULEX-a: *Mislim da je važno napomenuti da su pre početka suđenja i tokom celog suđenja mnogim našim svedocima pretili smrću. Takođe smo imali dokaze da su neki od njih bili podmićeni, ili im je nuđeno mito. A da biste prodrli u dobro organizovanu kriminalnu mrežu-često morate-i jedini način na koji možete prodrati je da nekako pridobijete člana ili članove organizacije da budu spremni da istupe. A profil ovih ljudi je*

generalno loše obrazovanje, bez zaposlenja, kriminalne istorije, lako podmićeni ili lako ubeđeni pretnjama. To je poput klasičnog organizovanog kriminala u Italiji koji se zove „Omerta“. Zove se kod ćutanja. Ako prekršite kodeks ćutanja, mi ćemo vas ubiti, ili ćemo vam ubiti porodicu, uništit ćemo vašu imovinu, uništit ćemo vaš ugled. A ovo je bio slučaj u kojem je postojala istorija ubijanja ljudi, bombardovanja njihovih automobila, bacanja granata, uništavanja putem medija, tako da nisu mogli da dobiju posao. Dakle, imate svedoke koji definitivno mogu doći u iskušenje da promene svoju priču, i tako. [...] Ali kada imate ozbiljnu optužbu poput ubistva ili organizovanog kriminala, to je teret tužilaštva. Moramo ispuniti uslove za taj teret, a to bi trebao biti veliki teret, zbog tako teškog zločina. Sudija je smatrao da nismo ispunili uslove ovog tereta. A ja se ne slažem. Ali, naravno, poštujem odluku Suda. I zato imamo žalbeni postupak, a ja ću svakako uložiti žalbu.

Voditelj: Pominjani su pokušaji podmićivanja svedoka, pretnje i zastrašivanje. Ako imate bilo kakve dokaze, da li biste trebali istražiti ove slučajeve?

Tužilac EULEX-a: Ne samo da ima dovoljno dokaza, već se u Bosni i Hercegovini trenutno vodi proces protiv trojice optuženih koji su optuženi za zastrašivanje i pretnje jednom od naših najvažnijih svedoka na suđenju. Jedan od optuženih se zove [podnosilac žalbe], i on je trenutno krivično gonjen u Bosni, zajedno sa dvojicom njegovih bliskih prijatelja zbog toga što su zapravo pretili i zastrašivali jednog od naših svedoka. Dakle, da, odgovor na vaše pitanje je da, ima dovoljno dokaza, a suđenje u vezi sa ovim optuženima traje već više od godinu dana.

Voditelj: Kažete da je zločin na Balkanu sličan onom u Italiji. Ko je šef i da li radi iz kriminalne mreže na Balkanu?

Tužilac EULEX-a: Pa, u našoj optužnici navodimo da je [podnosilac žalbe] naredio ubistvo [R.D.], a da je okrivljeni [NK] lojalni vojnik i visoko rangirana osoba u ovoj organizovanoj kriminalnoj grupi, pronašao ubice i oni su izvršili veoma dobro izveden atentat, brutalni atentat na ovu žrtvu. Što se tiče pitanja da li kriminalna grupa još uvek postoji, ja to ne znam. Ali svakako postoji mogućnost za to.

[...]

Voditelj: Slučaj se istraživao uglavnom u Bosni. Da li je isti pravilno istražen i da li su zapisi dostavljeni? I da li su dokazi bili dovoljni ili su mogli biti dodatno istraženi?

Tužilac EULEX-a: Bio je veliki izazov to što smo dobili ovaj slučaj kada su svi dokazi, u suštini svi dokazi i svi svedoci bili u Bosni i Srbiji, ili drugde. [...] I tako smo imali ogroman izazov jer su svi vaši dokazi i svi vaši svedoci u Bosni. Tamo podležu pretnjama, podmićivanju. Nemaju novca, nemaju budućnost. Plaše se za svoje porodice. [Podnosilac žalbe] je imao svoje medijsko carstvo, i jednog po jednog, uništavao bi ugled naših svedoka u svojim medijima. Dakle, ko želi da svedoči? Ko je voljan? Čak smo imali problema i sa dobijanjem kompletnih spisa predmeta. Pet puta sam odlazio u Sarajevo radi prikupljanja dokaza. Vremenom smo razvili saradnju sa Bosnom, ali to je bilo jako, jako teško.

Voditelj: Spomenuli ste da je [N.K.] došao na Kosovo kako bi izbegao suđenje u Bosni. Šta mislite, koji je bio njegov cilj? Da biste izbegli proces i došli da vam sude Sud i sudija i tužilac koje finansira Evropska Unija?

Tužilac EULEX-a: Pa, znate, u određenoj meri tražite od mene da nagađam, ali, možda nikada nije mislio da će biti uhapšen na Kosovu. I osam meseci nije bio. A da nije uhapšen, mislim da bi se i dalje krio na Kosovu. Dakle, ne znam. Ne mogu vam reći šta

mu se vrzma po glavi, ali mi ostajemo pri svojoj optužnici i verujemo da je on bio umešan u ovo brutalno ubistvo.

[...]

Početna radnja podnosioca žalbe

22. Dana 8. februara 2018. godine, podnosilac žalbe je pisao Šefu tužilaca EULEX-a kako bi se žalio na izjave date od strane EULEX-ovog tužioca u spomenutom intervjuu.

23. Podnosilac žalbe se posebno pozvao na rešenje predsedavajućeg sudije Osnovnog suda u Prištini (PPKR 86/13) od 4. decembra 2014. godine, kojim je, između ostalog, naloženo da,

„Predstavljanje i objavljivanje tačaka protiv optuženog [N.K.] u daljem tekstu neće uključivati imena osoba za koje tužilaštvo tvrdi da su saizvršioци bez optužnice u optužnici PPS 42/13. Ovo uključuje i usmene i pisane oblike.”

24. Podnosilac žalbe se takođe pozvao na Odluku i nalaze od 19. oktobra 2016. godine Komisije za razmatranje ljudskih prava u predmetu broj 2014-37, koji je utvrdio povredu prava podnosioca žalbe prema članu 8. Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP) i dala sledeće preporuke ŠM-u EULEX-a:

- a. *ŠM treba da dâ izjavu kojom priznaje da su okolnosti slučaja dovele do povrede prava žalioца a što se može pripisati postupcima karakterističnim za EULEX tokom sprovođenja svog izvršnog mandata;*
- b. *ŠM treba da obezbedi kopiju ove odluke tužiocima EULEX-a putem relevantnih kanala. Svrha dostavljanja kopije služi kao informacija za tužioce EULEX-a o opštoj prirodi obaveze da treba da učine prioritet u zaštiti prava i sloboda ne samo osumnjičenih i optuženih već i drugih osoba uključenih u slučajeve na kojima oni rade.*

(Vidi: <https://www.hrrp.eu/srb/docs/Decisions/Dec.%20and%20find.%202014-37%20Y.B..pdf>)

25. Žalilac je u svojoj žalbi od 8. februara 2018. godine zatražio da Glavni tužilac EULEX-a usvoji sledeće mere:

- *Prvo, da objavi javno izvinjenje [podnosiocu žalbe], koje jasno objašnjava da:*
 - *[podnosilac žalbe] nije osumnjičeni ili optuženi u [N.K.] slučaju; i*
 - *Nije bilo sudske odluke da je [podnosilac žalbe] bio umešan u navodno ubistvo [R.D.], a Osnovni sud u Prištini je oslobodio [N.K.] optužbe za navodno ubistvo [R.D.].*
- *Drugo, da zatraži od BIRN-a (Balkanska mreža za istraživačko novinarstvo) da povuče svoj članak koji se odnosi na [N.K.], ili da izbriše sve reference na [podnosioca žalbe], i da povuče ovlašćenje za sve video zapise koji su dostupni na drugim stranicama; i*
- *Treće, u pogledu očiglednog kršenja [od strane EULEX-ovog tužioca] naloga za zaštitu izdatog od strane Suda i uputstava iznetih od strane Komisije [za razmatranje ljudskih prava], povući [EULEX-ovog tužioca] sa slučaja [N.K.] i imenovati tužioca koji je propisno obavešten o važnosti poštovanja pretpostavke o nevinosti i prava trećih lica na koja se odnosi slučaj [N.K.].*

26. Pismom od 12. februara 2018. godine, Glavni tužilac EULEX-a odbacio je žalbe. Glavni tužilac EULEX-a je, između ostalog, tvrdio da,

„[...] ništa od onoga što je rekao [tužilac EULEX-a] tokom intervjua nije poznato javnosti ili se razlikuje od onoga [što je] predloženo od strane tužioca na ovom slučaju tokom krivičnog postupka.

Tokom intervjua [tužilac EULEX-a] je uopšteno opisao pretnje i ponude mita koje je jedan broj svedoka u ovom predmetu navodno primio pre i tokom suđenja, objasnio je sociološki fenomen iza odbijanja svedočenja i odustajanja od prethodnih izjava nekih svedoka u određenim kontekstima i odgovorio na pitanje novinara u vezi sa dokazima o zastrašivanju svedoka.

U vezi sa ovim poslednjim, tokom intervjua je spomenuto postojanje suđenja u Bosni koje traje više od godinu dana protiv trojice optuženih i koje se odnosi na optužbe za zastrašivanje jednog od svedoka optužbe u predmetu PPKR 86/13.

Pa ipak, ni u jednom delu intervjua nisam mogao da nađem izjavu [tužioca EULEX-a] da su okrivljeni na tom suđenju krivi ili da će biti proglašeni krivim. [...]

Na osnovu gore navedenog, ne nalazim u intervjuu koji je dao [tužilac EULEX-a] bilo kakvu nameru da okleveta optužene u predmetu koji se vodi u Bosni i/ili da dovede u pitanje pravo na pretpostavku nevinosti u kojoj uživaju. [...]

[...] u vezi sa vašim zahtevom za usvajanje mera za očuvanje pretpostavke nevinosti i ugleda [podnosioca žalbe], smatram da su izjave [tužioca EULEX-a] date tokom intervjua (1) o postojanju krivičnih postupaka u Bosni protiv tri optužena za navodno zastrašivanje svedoka optužbe i (2) u pogledu navodne uloge koju je [podnosilac žalbe] odigrao u navodnom ubistvu [R.D.] od strane [N.K.] date bez ikakve namere da dovedu u pitanje pretpostavku nevinosti (kao prvo) i ugled (kao drugi) [podnosioca žalbe]. [...]

Međutim, čini mi se da način na koji je sastavljena optužnica, naknadno izdavanje naredbe od strane predsedavajućeg sudije i opravdana zabrinutost izražena u vašem pismu zahtevaju da se otkloni svaka sumnja u položaj [podnosioca žalbe] u procesu u predmetu PPKR 86/13 (PPS 42/13).“

27. Dana 14. februara 2018. godine, kao posledicu razmatranja iznetih u svom pismu, Glavni tužilac EULEX-a izdao je sledeće saopštenje za javnost:

*„**Priština, 14. februar 2018. god.** – U vezi sa intervjuom emitovanim 2. februara 2018. u televizijskom programu „Pravda na Kosovu“, a koji se odnosi na nedavnu sudsku odluku u predmetu protiv [N.K.], tužilaštvo EULEX-a želi da to pojasni da ni u jednom trenutku tokom krivičnog postupka pred Osnovnim sudom u Prištini [podnosilac žalbe] nije bio okrivljen i da nije postojala sudska odluka da je [podnosilac žalbe] na bilo koji način umešan u navodno ubistvo [R.D.].“*

III. ŽALBA

28. Podnosilac žalbe navodi da su postupci EULEX-ovog tužioca prekršili njegova prava dajući javnu izjavu koja je stvorila sliku da je:
- a. Žalilac bio optužen za ubistvo u slučaju protiv N.K.-a;

- b. Činjenično dokazano da je za podnosioca žalbe utvrđeno da je odgovoran za teška dela zastrašivanja svedoka, uključujući i pretnje smrću.

29. Žalilac tvrdi da su ovi postupci:

- a. Prekršili pretpostavku njegove nevinosti što je zaštićeno članom 6(2) EKLJP-a; i
- b. Prekršili njegovo pravo na privatni život tako što su narušili njegovu reputaciju shodno člana 8 EKLJP-a.

30. Podnosilac žalbe navodi da se ozbiljnost i šteta nastala ovim kršenjima dodatno pogoršavaju:

- a. Činjenica da je tužilac EULEX-a prethodno dobio uputstva od sudije Osnovnog suda u Prištini i Komisije za razmatranje ljudskih prava da će takve izjave podrivati zaštitu i bezbednost podnosioca žalbe i kršiti njegova prava prema članu 8 EKLJP; i
- b. Neuspeh Misije da se u potpunosti pridržava uputstava Komisije za razmatranje ljudskih prava da preduzme određene korake kako bi se osiguralo da tužioci EULEX-a nisu počinili dalja kršenja prava podnosioca žalbe, i da izda izjavu koja bi pomogla da se povрати ugled podnosioca žalbe.

31. Podnosilac žalbe traži da se ŠM pozove da:

- a. Dâ uputstvo Šefu STRK-a da povuče određenog tužioca, koji je odgovoran za kumulativna kršenja prava podnosioca žalbe, iz tekućeg slučaja protiv N.K.-a; i
- b. Objavi javno izvinjenje podnosiocu žalbe za kršenje njegovih prava kao što je u gornjem tekstu navedeno.

IV. ZAHTEV ZA PRIVREMENE MERE

32. Podnosilac žalbe tvrdi da su privremene mere neophodne kako bi se osiguralo da njegovo pravo na pravično suđenje u postupcima u Sarajevu ne bude dodatno ugroženo postupcima EULEX-a.

33. U tom cilju, žalilac traži da Komisija naloži organima tužilaštva EULEX-a da:

- a. Izda interno uputstvo u smislu da nijedan tužilac EULEX-a ne sme u svojim javnim izjavama upućivati na podnosioca žalbe ili postupak koji se vodi u Sarajevu a koji se tiče žalioaca;
- b. Zatraži od BIRN-a (Balkanska mreža za istraživačko novinarstvo) da povuče svoj članak koji se odnosi na N.K. koji ukazuje na izjave tužioca EULEX-a ili izbriše bilo koje reference koje upućuju na podnosioca žalbe i povuče ovlašćenje za bilo koje video zapise koji su dostupni na drugim stranicama; i
- c. Objavi izjavu, koju podnosilac žalbe može dostaviti nadležnim vlastima u Sarajevu, u smislu da se izjave tužioca EULEX-a ne smatraju tačnim odrazom dokaznih nalaza Osnovnog suda u predmetu protiv N.K.-a.

V. PROCENA ZAHTEVA ZA PRIVREMENE MERE OD STRANE KOMISIJE

34. Komisija se poziva na pravilo 22. *Privremene mere, paragraf 1*, svog Pravilnika o radu:

„Komisija, ili prema potrebi, njen predsedavajući može, na zahtev podnosioca žalbe, ili po sopstvenom nahođenju, predložiti ŠM-u da se privremena mera za koju smatra da je potrebna usvoji u interesu pravilnog vođenja postupka pred istom. ŠM će doneti odluku.“

35. Komisija napominje da pravilo 22(1) nalaže da Komisija može da „predloži uvođenje privremenih mera“ ŠM-u, ali ne može da izda „naređenje“ EULEX-u ili njegovom osoblju.

36. Komisija dalje napominje da je izvršni mandat EULEX-u u kosovskom pravnom sistemu okončan 14. juna 2018. godine.

37. U međuvremenu, kako je dole navedeno u ŠM-ovim podnescima o prihvatljivosti, sudski postupak protiv podnosioca žalbe u Bosni i Hercegovini u vezi sa optužbom za zastrašivanje svedoka konačno je okončan presudom Žalbenog Veća dana 25. oktobra 2018. godine.

38. Shodno tome, Komisija nalazi da je zahtev podnosioca žalbe za predlaganje privremene mere ostao bez svrhe.

39. Stoga, Komisija odbija zahtev podnosioca žalbe za predlaganje privremene mere.

VI. PODNESCI OD STRANE STRANAKA POVODOM PRIHVATLJIVOSTI

Podnosilac žalbe

40. Kako je gore sažeto, podnosilac žalbe navodi da je tužilac EULEX-a dodeljen u krivičnom postupku protiv N.K. dao javne izjave u televizijskom intervjuu kojima je povređeno pravo podnosioca žalbe na pretpostavku nevinosti u pogledu krivičnog postupka koji se vodi protiv njega u Bosni i Hercegovini, zaštićenog članom 6 (2) EKLJP. Osim toga, podnosilac žalbe navodi da mu je povređeno pravo na poštovanje privatnog života zaštićeno članom 8. EKLJP-a zbog povrede ugleda koju su nanele izjave tužioca EULEX-a.

41. Što se tiče člana 6(2) EKLJP, podnosilac žalbe tvrdi da bi ovaj član bio prekršen ukoliko javni službenik koristi jezik kojim bi podstakao javnost da veruje da je osumnjičeni kriv, ili da na drugi način prejudicira procenu činjenica od strane nadležnog Suda (vidi: ESLJP presuda od 24. aprila 2008. god., *Ismoilov i Ostali protiv Rusije*, br. 2947/06, par. 61; ESLJP presuda od 26. marta 2002. god., *Butkevičius protiv Litvanije*, br. 48297/99, par. 53.)

42. Podnosilac žalbe dalje tvrdi da se dužnost poštovanja pretpostavke nevinosti odnosi i na izjave koje imaju blisku vezu sa krivičnim postupkom koji se vodi u drugoj državi. Iako se postupak protiv podnosioca žalbe zbog ometanja pravde vodi u Bosni, ovaj postupak je usko povezan sa slučajem protiv N.K. koji se odvija na Kosovu. (Vidi: ESLJP presuda od 24. aprila 2008. god., *Ismoilov i ostali protiv Rusije*, br. 2947/06, par. 163).

43. Podnosilac žalbe tvrdi da je svojim izjavama tužilac EULEX-a otišao dalje od pukog iznošenja sumnje da je žalilac bio umešan u zastrašivanju svedoka, ali je takođe tvrdio da je žalilac deo kriminalne organizacije i opisao ga rečima koje sugerišu da je to utvrđena činjenica.

44. U pogledu člana 8 EKLJP, podnosilac žalbe tvrdi da je praksa Evropskog suda za ljudska prava utvrdila da ovo pravo obuhvata zaštitu ugleda osobe, sve dok „*objavljivanje predstavlja direktan napad na privatni život osobe i to takve težine koja ugrožava njegov lični integritet*“ (Videti Presuda ESLJP-a od 21. septembra 2010. god., *Polanco Torres i Movilla Polanco protiv Španije*, br. 34147/06, par. 40).
45. Podnosilac žalbe tvrdi da izjave tužioca EULEX-a u vezi sa podnosiocem žalbe predstavljaju težak napad na njegovu reputaciju. Izjava tužioca EULEX-a da se u optužnici navodi da je podnosilac žalbe naredio N.K. da ubije R.D. stvorila je utisak da je podnosilac žalbe zvanično optužen za ubistvo, i protivreči nalazima Osnovnog suda u Prištini koji je oslobodio N.K. za ubistvo R.D.
46. Štaviše, tužilac iz EULEX-a je svojim izjavama prekršio odluku predsednika Osnovnog suda u Prištini od 4. decembra 2014. godine i to da se uzdrži od spominjanja imena podnosioca žalbe u vezi sa optužnicom.
47. Podnosilac žalbe je takođe podsetio na odluku Komisije u predmetu broj 2014-37, gde je Komisija utvrdila da su izjave, poput onih koje je dao tužilac EULEX-a, „*[mogle] stigmatizovati istog i imati veliki uticaj na njegov privatni život i reputaciju*“. (Videti: Y.B. protiv EULEX-a, Odluka i nalazi od 19. oktobra 2016. god., par. 53).
48. Podnosilac žalbe dalje tvrdi da je propust ŠM-a da „*da izjavu kojom priznaje da su okolnosti slučaja predstavljale povredu prava podnosioca žalbe*“, kako je Komisija preporučila u svojoj gore spomenutoj odluci, doveo do akumuliranja štete po žaličevu reputaciju.

Šef Misije („ŠM“)

49. U svojim podnescima u vezi žalbe, ŠM je izjavio da,

„[...]postoje dovoljni razlozi za skidanje žalbe sa liste predmeta u skladu sa pravilom 29bis Pravilnika o radu Komisije, jer pritužbe sadržane u žalbi koje se odnose posebno na član 6 (2) i član 8 Evropske konvencije o ljudskim pravima, u potpunosti su rešene od kada je žalba podneta u februaru 2018. godine.“

Primena pravila 22 bis Pravilnika o radu Komisije

50. Misija je napomenula da žalba datira od 13. februara 2018. godine i da je ista poslata ŠM-u radi njegovih zapažanja 22. marta 2019. godine. Misija tvrdi da je u periodu između prvog podnošenja žalbe i dostavljanja ŠM-u došlo do značajnog razvoja događaja.
 - a. Kao prvo, 14. juna 2018. godine, izvršni mandat EULEX-a u kosovskom pravosudnom sistemu je istekao, a sve tužilačke i jurisdikcione funkcije Misije tog datuma su prestale, što je dovelo do odlaska svih međunarodnih sudija i tužilaca iz Misije. U pogledu ovakvog razvoja događaja, zahtev podnosioca žalbe, „*Da uputi šefa STRK-a da povuče određenog tužioca, koji je odgovoran za kumulativna kršenja prava podnosioca žalbe, iz predmeta koji je u toku protiv N.K.*“ postao je beznačajan.
 - b. Kao drugo, Apelaciono Veće Suda Bosne i Hercegovine (BiH) donelo je 25. oktobra 2018. godine žalbenu presudu u predmetu podnosioca žalbe i drugih, odbacujući kao neosnovanu žalbu Tužilaštva BiH i potvrđujući prvostepenu presudu donetu od strane Suda BiH 16. maja 2018. godine kojom je podnosilac žalbe oslobođen od optužbe. Stoga, Misija tvrdi da je evidentno da se nikada

nije dogodilo mešanje u pravo podnosioca žalbe na pravično suđenje. Tri meseca nakon emitovanja televizijskog programa, podnosioca žalbe je prvostepeni sud oslobodio, a zatim i pet meseci kasnije pravosnažnom sudskom presudom.

c. [...]

d. Četvrto, u odgovoru na pismo podnosioca žalbe od 8. februara 2018. godine, 14. februara 2018. godine, Misija je, preko Kancelarije glavnog državnog tužioca Kosova, izdala pojašnjenje za štampu naglašavajući da, „[...] ni u jednom trenutku tokom krivičnog postupka pred Osnovnim sudom u Prištini [podnosilac žalbe] nije bio okrivljen i da nije bilo sudskog zaključka da je [podnosilac žalbe] na bilo koji način umešan u navodno ubistvo [RD]”.

51. Prema ovim informacijama, Misija tvrdi da su sva pitanja navedena u žalbi rešena, te da bi stoga Komisija trebalo da izbriše žalbu sa liste predmeta u skladu sa pravilom 29 bis, stav 1 (b) svog Pravilnika o radu.

Žalba očigledno neosnovana

52. Alternativno, ako Komisija odluči da ne skine žalbu sa liste predmeta, delimično ili u celosti, Misija smatra da žalbu treba proglasiti neprihvatljivom kao očigledno neosnovanu.

53. Misija tvrdi da se izjave tužioca EULEX-a u televizijskom programu „Pravda na Kosovu“ 2. februara 2018. godine ne mogu smatrati pretnjom za pretpostavku nevinosti u vezi sa sudskim postupcima koji se vode u Bosni i Hercegovini, niti ozbiljnim napadom na ugled podnosioca žalbe predstavlja kršenje njegovog prava na poštovanje privatnog života zaštićenog članom 8 EKLJP.

54. Što se tiče navoda o kršenju člana 6 (2) EKLJP, Misija tvrdi da se opaske date u intervjuu ne mogu smatrati štetnim izjavama u smislu EKLJP. Misija priznaje da je tužilac EULEX-a mogao biti obazriviji tokom intervjuja, i u to vreme je odmah izdala izjavu za štampu koja je 14. februara 2018. godine dostavljena širem dijapazonu medija.

55. Misija tvrdi da, čak i ako se prihvati da su javne izjave tužioca EULEX-a teoretski uticale na slučaj podnosioca žalbe u Bosni, konačna oslobađajuća presuda podnosiocu žalbe u oktobru iste godine kategorično dokazuje i pokazuje, bez ikakve sumnje, da strahovi podnosioca žalbe da je pretpostavka nevinosti bila ili bi mogla biti narušena, u tom slučaju nisu bili objektivno opravdani, pa stoga nema konkretnih dokaza o bilo kakvom uplitanju u njegovo pravo da se smatra nevinim po optužbama protiv njega u postupcima u Bosni.

56. Što se tiče navoda o kršenju člana 8 EKLJP, Misija napominje da je, prema sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava, kako bi uplitanje u nečiju reputaciju dospelo u okvir zaštite privatnog života, napad na reputaciju neke osobe mora dostići određeni nivo ozbiljnosti i mora prouzrokovati štetu u ličnom uživanju prava na privatni život (Videti: presuda ESLJP-a od 7. februara 2012. god., *Axel Springer AG protiv Nemačke*, br. 39954/08, par. 83; presuda ESLJP-a od 29. marta 2016. god., *Bédat protiv Švajcarske*, br. 56925/08, par. 72; presuda ESLJP-a od 27. juna 2017. god., *Medžlis Islamske Zajednice Brčko i ostali protiv Bosne i Hercegovine*, br. 17224/11, par.76).

57. Iako Misija priznaje da je tužilac EULEX-a tokom svog intervjuja mogao biti obazriviji, Misija smatra da je svojom izjavom za medije od 14. februara 2018. god. razjasnila sve nesporzume.

58. Pored toga, Misija tvrdi da nije dokazano da je intervju bio u velikoj meri distribuiran u Bosni i Hercegovini. Misija tvrdi da je uspjela da identifikuje samo nekoliko članaka koji se odnose na intervju.
59. Tačnije, Misija tvrdi da podnosilac žalbe nije pružio nikakve konkretne dokaze da je njegov privatni život na bilo koji način ugrožen izjavama tužioca EULEX-a u intervjuu, koji je emitovan samo na Kosovu. U tom smislu, Misija je primetila da je podnosilac žalbe nastavio biti član Parlamenta Bosne i Hercegovine do 23. decembra 2019. godine, a između 23. decembra 2019. i 2. juna 2020. godine, bio je ministar za bezbednost u Vladi Bosne i Hercegovine.
60. U pogledu ovih razmatranja, kako u vezi sa članom 6 (2), tako i članom 8 EKLJP, Misija traži da Komisija proglasi žalbu neprihvatljivom kao očigledno neosnovanu.

VII. PROCENA KOMISIJE POVODOM PRIHVATLJIVOSTI SLUČAJA

61. Pre razmatranja osnovanosti žalbe, Komisija mora odlučiti da li će žalbu prihvatiti, uzimajući u obzir kriterijume prihvatljivosti utvrđene pravilom 29. iz svog Pravilnika o radu.
62. Komisija ponavlja da shodno pravila 25, paragraf 1, svog Pravilnika o radu, ista može da ispita jedino žalbe koje se tiču kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu a tokom sprovođenja svog izvršnog mandata.
63. Komisija ponavlja da se postupci ili propusti koji se mogu pripisati tužiocima tokom istražne faze krivičnog postupka ne mogu smatrati učinjenim u kontekstu „sudskog postupka“. Postupci jednog EULEX-ovog tužioca preduzeti tokom ispitivanja predmeta deo su izvršnog mandata EULEX-a na Kosovu i stoga spadaju u delokrug mandata Komisije najmanje do trenutka kada je podignuta optužnica pred Sudom nadležnim za ispitivanje osnovanosti slučaja (vidi, *Thaqi protiv EULEX-a*, br. 2010-02, 14. septembar 2011. god., par. 63-64).
64. Komisija smatra, *mutatis mutandis*, da se izjave date javno od strane EULEX-ovog tužioca nakon završetka krivičnog postupka ne mogu smatrati da su date u smislu „sudskog postupka“, već ostaju unutar definicije izvršnog mandata EULEX-a.
65. Stoga, Komisija nalazi da izjave tužioca EULEX-a u televizijskom programu „Pravda na Kosovu“ od 2. februara 2018. godine spadaju u njenu nadležnost.

U vezi zahteva za uklanjanje slučaja sa liste

66. U svojim podnescima, Misija tvrdi da su pitanja pokrenuta u žalbi u potpunosti rešena, zbog (a) zaključenja izvršnog mandata EULEX-a 14. juna 2018. godine; (b) oslobađajuće presude podnosioca žalbe u konačnoj odluci Apelacionog Veća Suda Bosne i Hercegovine 25. oktobra 2018. godine; i (c) javnog objašnjenja od 14. februara 2018. koje je izdao glavni tužilac EULEX-a u vezi sa statusom podnosioca žalbe u krivičnom postupku na Kosovu.
67. Iz ovih razloga, Misija tvrdi da više nije opravdano da Komisija nastavi ispitivanje žalbe i da je treba skinuti sa liste slučajeva u skladu sa pravilom 29 *bis*, stav 1 (b) Pravilnika o radu.
68. Komisija se ne može složiti sa ovim obrazloženjem. Navodno mešanje u prava podnosioca žalbe dogodilo se u određenom trenutku, a Misiji ne bi trebalo dozvoliti da izbegne odgovornost za ta navodna mešanja pukim protokom vremena. Komisija smatra

da navodno mešanje u prava podnosioca žalbe zaslužuje dodatno ispitivanje, bez obzira na kasnije događaje.

69. Stoga Komisija odbija zahtev Misije da žalbu skine sa liste slučajeva.
70. Žalba se odnosi na navodno mešanje u dva prava zaštićena Evropskom Konvencijom, a to su pravo na pretpostavku nevinosti zaštićeno članom 6 (2) i pravo na poštovanje njegovog privatnog života zaštićeno članom 8. Komisija će redom ispitati prihvatljivost svake žalbe.

U vezi pretpostavke nevinosti

71. Podnosilac žalbe tvrdi da je, svojim izjavama, tužilac EULEX-a neopravdano uticao na krivični postupak po optužbi za ometanje pravde koja se vodi protiv podnosioca žalbe pred sudovima Bosne i Hercegovine. Podnosilac žalbe navodi da, pošto se postupak u Bosni ticao zastrašivanja svedoka u postupku na Kosovu, postoji „bliska veza“ između oba postupka. U prilog svom argumentu, podnosilac žalbe se pozvao na presudu ESLJP-a u predmetu *Ismoilov i ostali protiv Rusije* (op.cit. par. 41).
72. Osim toga, podnosilac žalbe tvrdi da je televizijski intervju tužioca EULEX-a bio dostupan u Bosni i Hercegovini, te da su njegove izjave u vezi sa podnosiocem žalbe bile uveliko objavljivane u Bosni.
73. Misija tvrdi da se izjave tužioca EULEX-a u televizijskom programu ne mogu smatrati štetnim za pretpostavku nevinosti, u smislu člana 6 (2) EKLJP. Misija tvrdi da nema konkretnih dokaza koji potkrepljuju ovu tvrdnju, tim više što je podnosioca žalbe pravosnažno oslobodilo Žalbeno Veće Suda u Bosni i Hercegovini. Dalje, Misija tvrdi da nije dokazano da je razgovor tužioca EULEX-a bio „značajno rasprostranjen“ u Bosni i Hercegovini.
74. Misija smatra da se ova žalba treba proglasiti neprihvatljivom kao neosnovana.
75. Komisija podseća na presudu ESLJP-a u predmetu *Ismoilov i drugi protiv Rusije*, koja se ticala izjava zvaničnika u Rusiji u kontekstu postupka izručenja Uzbekistanu. ESLJP je postavio opšta načela u vezi sa pretpostavkom nevinosti na sledeći način:

„161. Pretpostavka nevinosti sadržana u stavu 2 člana 6 jedan je od elemenata pravičnog krivičnog postupka koji se zahteva stavom 1 (vidi *Allenet de Ribemont protiv Francuske*, presuda od 10. februara 1995.god., Serija A br. 308, stav 35). On zabranjuje prerano izražavanje mišljenja samog tribunala da je osoba „optužena za krivično delo“ kriva pre nego što je to zakonom/zakonski dokazano [...] Takođe obuhvata izjave drugih javnih zvaničnika o krivičnim istragama koje su u toku a koje podstiču javnost da veruje da je osumnjičeni kriv i koje prejudiciraju procenu činjenica od strane nadležnog sudskog organa [...].“

76. Što se tiče izjava javnih zvaničnika koji daju izjave o krivici ili nevinosti u jednoj zemlji u vezi sa krivičnim postupcima koji se vode u drugoj zemlji, ova presuda ESLJP-a navodi da,

„163. [...] U ovom slučaju, Sud takođe mora utvrditi postoji li bliska veza, u zakonodavstvu, praksi ili činjenicama, između spornih izjava datih u kontekstu postupka izručenja i krivičnog postupka koji se vodi protiv podnosioca žalbe u Uzbekistanu, što bi se moglo smatrati kao dovoljno da se podnosioci žalbe proglase „optuženim za krivično delo“ u smislu člana 6 stav 2 Konvencije [...].“

164. Sud primećuje da je izručenje podnosioca žalbe naređeno radi njihovog krivičnog gonjenja. Postupak izručenja je stoga bio direktna posledica, a i prateća, krivične istrage koja se vodila protiv podnosioca žalbe u Uzbekistanu. Sud stoga smatra da postoji bliska veza između krivičnog postupka u Uzbekistanu i postupka izručenja koji opravdava proširenje obima primene člana 6 stav 2 na ovaj drugi. [...].

77. Komisija primećuje da je krivični postupak protiv podnosioca žalbe u Bosni i Hercegovini bio povezan sa krivičnim postupkom koji se vodi na Kosovu samo u onoj meri u kojoj se postupak u Bosni i Hercegovini odnosio, između ostalog, na zastrašivanje svedoka relevantnog za postupak na Kosovu. Nisu predstavljeni nikakvi dokazi koji bi pokazali da je postupak u Bosni i Hercegovini pokrenut ili kao posledica postupka na Kosovu, niti da su pravosudni organi u Bosni i Hercegovini na bilo koji način povezani sa pravosudnim organima na Kosovu. Zaista, ne postoji ugovor o izručenju između Kosova i Bosne i Hercegovine.
78. U ovim okolnostima, Komisija nije uverena da bilo koja izjava javnog zvaničnika na Kosovu može na bilo koji objektivni način uticati na pravičnost krivičnog postupka koji se vodi u Bosni i Hercegovini. Komisija smatra da podnosilac žalbe nije potkrepio svoju tvrdnju da su izjave tužioca EULEX-a u televizijskom programu „Pravda na Kosovu“ imale dovoljno blisku vezu sa postupkom u Bosni i Hercegovini, tako da su prekršile pravo podnosioca žalbe na pretpostavku nevinosti u krivičnom postupku protiv njega u Bosni i Hercegovini u smislu člana 6 (2) EKLJP-a.
79. Komisija dalje prihvata da se izjave tužioca EULEX-a u vezi postojanja dokaza o zastrašivanju svedoka mogu tumačiti kao puka tvrdnja tužioca EULEX-a da postoji dovoljno dokaza koji potkrepljuju podizanje krivične prijave protiv podnosioca žalbe (vidi takođe: Presuda ESLJP-a od 26. marta 2002. god., *Butkevičius protiv Litvanije*, br. 48297/99, stav 52).
80. Stoga, Komisija nalazi da je žalba u vezi sa povredom pretpostavke nevinosti zaštićene članom 6 (2) EKLJP-a neprihvatljiva kao očigledno neosnovana, u smislu pravila 29. stav 1. (e) Pravidnika o radu Komisije.

U vezi prava na poštovanje privatnog života

81. Podnosilac žalbe navodi da izjave tužioca EULEX-a date u televizijskom programu „Pravda na Kosovu“ predstavljaju težak napad na njegovu reputaciju i time je povređeno njegovo pravo na poštovanje privatnog života zaštićeno članom 8 EKLJP.
82. Misija je navela da nema dokaza da je razgovor tužioca EULEX-a bio u velikoj meri distribuiran u Bosni i Hercegovini, te da podnosilac žalbe nije pokazao kako je izjavama tužioca EULEX-a konkretno oštećen njegov privatni život. Osim toga, Misija je tvrdila da je nastavak političke karijere podnosioca žalbe kao poslanika u Parlamentu i kao ministra vlade u Bosni i Hercegovini tokom 2019. i 2020. godine pokazao kako njegov ugled nije narušen. Iz ovih razloga, Misija je navela da ovu žalbu treba proglasiti neprihvatljivom kao očigledno neosnovanu.
83. Komisija primećuje da je primenljivost člana 8 na navodne napade na ugled neke osobe tema značajne sudske prakse Evropskog Suda.
84. U ovim okolnostima, Komisija smatra da žalba u vezi sa kršenjem člana 8. Konvencije pokreće ozbiljna činjenična i pravna pitanja za čije utvrđivanje je potrebno ispitati osnovanost žalbe.

VIII. PODNESCI OD STRANE STRANAKA U VEZI OSNOVANOSTI SLUČAJA

Podnosilac žalbe

85. Komisija podseća na gore navedene podneske podnosioca žalbe koji se odnose na prihvatljivost navodne povrede njegovog prava na poštovanje privatnog života zaštićenog članom 8 EKLJP (vidi stavove 44-48).

Šef Misije („ŠM“)

86. Osim svojih podneska o prihvatljivosti žalbe u vezi sa članom 8 EKLJP, Misija nije dala nikakve dodatne podneske o osnovanosti ove žalbe.
87. Misija je navela da priznaje da je tužilac EULEX-a mogao biti obazriviji tokom svog intervjua, ali misija smatra da je razjasnila sve nesporazume u vezi sa statusom podnosioca žalbe i to izjavom za medije glavnog tužioca EULEX-a od 14. februara 2018. godine. Konkretno, saopštenje za medije ukazuje na to da podnosilac žalbe nije procesuiran na Kosovu za bilo koji zločin i da nije bilo sudskog utvrđenja da je na bilo koji način umešan u navodno ubistvo [R.D.].

IX. PROCENA KOMISIJE POVODOM OSNOVANOSTI OVOG SLUČAJA

U vezi prava na poštovanje privatnog života

88. Komisija podseća na član 8 Evropske Konvencije, koji glasi

U vezi prava na poštovanje privatnog života

1. Svako ima pravo na poštovanje svog privatnog i porodičnog života, njegovog doma i njegove prepiske.
 2. Javni organi se neće mešati u ostvarivanje ovog prava, osim ako je to u skladu sa zakonom i neophodno u demokratskom društvu u interesu nacionalne bezbednosti, javne bezbednosti ili ekonomskog blagostanja zemlje, radi sprečavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala, ili radi zaštite prava i sloboda drugih.
89. Komisija podseća da je Evropski sud za ljudska prava postavio niz opštih principa koji se tiču zaštite ugleda neke osobe u smislu zaštite prava na privatni život prema članu 8 (vidi npr.: Presuda ESLJP-a od 7. novembra 2017. godine, *Einarsson protiv Islanda*, br. 24703/15, stavovi 32-34).

„32. Pojam „privatan život“ u smislu člana 8 Konvencije je širok pojam koji se odnosi na brojne aspekte koji se odnose na lični identitet, poput imena ili slike osobe, a dalje uključuje fizički i psihički integritet osobe (vidi *Von Hannover protiv Nemačke*, broj 59320/00, st. 50, EKLJP 2004 VI, sa daljim referencama).

33. Štaviše, Sud je prihvatio da je pravo osobe na zaštitu njenog ugleda obuhvaćeno članom 8 kao deo prava na poštovanje privatnog života. Sud je takođe zaključio da je ugled osobe deo njenog ličnog identiteta i moralnog integriteta, koji su pitanje privatnog života čak i ako je osoba kritikovana u javnoj raspravi (vidi *Pfeifer protiv Austrije*, br. 12556/03, § 35, ESLJP 2007 XII, i *Petrie protiv Italije*, br. 25322/12, § 39, 18. maj 2017). Ista razmatranja primenjuju se na čast neke osobe (*A. protiv Norveške*, br.

28070/06, § 64, 9. aprila 2009. god., i *Sanchez Cardenas protiv Norveške*, br. 12148/03, § 38, 4. oktobar 2007. god.).

34. Međutim, da bi član 8. stupio na snagu, napad na ličnu čast i ugled mora dostići određeni stepen ozbiljnosti i mora se izvršiti na način koji dovodi u pitanje lično uživanje prava na poštovanje privatnog života (vidi , između ostalog, *Axel Springer AG protiv Nemačke* [GC], br. 39954/08, § 83, 7. februara 2012. god., *Delfi AS protiv Estonije* [GC], br. 64569/09, § 137, ESLJP 2015, i *Medžlis Islamske zajednice Brčko i drugi protiv Bosne i Hercegovine* [GC], br. 17224/11, § 76, 27. jun 2017. god.).“

90. Komisija podseća da je u svojoj Odluci i nalazima od 16. oktobra 2016. godine po žalbi *Y.B. protiv EULEX-a*, (br. 2014-37) koju je podneo isti podnosilac žalbe, a tiče se optužnice protiv N.K. podnetu od strane istog tužioca EULEX-a, a javno pozivanje na tu optužnicu podignutu na početku krivičnog postupka protiv N.K., Komisija je utvrdila da su ove izjave povredile pravo podnosioca žalbe na poštovanje njegovog privatnog života.

91. U toj odluci (paragraf 46), Komisija smatra da

„[...] u optužnici se navodi da je podnosilac žalbe učestvovao u organizovanoj kriminalnoj grupi kako bi ubio „suparničkog šefa kriminala“ što predstavlja teško krivično delo [...]. U jednoj iznetoj izjavi čini se da takvi izrazi iz zvanične optužnice izgledaju kao potvrda da je podnosilac žalbe počinio dotična krivična dela, iako nije optužen u predmetnom krivičnom postupku [...]“

92. Komisija podseća da je, u toj odluci, preporučila sledeće, „ŠM bi trebao dostaviti kopiju ove odluke tužiocima EULEX-a putem relevantnih kanala. Ovo bi trebalo da služi radi informisanje tužilaca EULEX-a o opštoj prirodi obaveze tako da im prioritet bude zaštita prava i sloboda ne samo osumnjičenih i optuženih, već i drugih lica uključenih u predmete koje istražuju.“

93. Komisija podseća da je u svojoj Odluci o sprovođenju preporuka Komisije od 10. januara 2017. godine, ŠM izvestio da je kopija odluke dostavljena tužiocima EULEX-a.

(Videti: <https://hrrp.eu/docs/decisions/2014-37%20Y.B..pdf>)

94. Komisija napominje da je, uprkos tome što mu je dostavljena kopija prethodne odluke komisije, tužilac EULEX-a u ovom predmetu istrajao u davanju javnih izjava koje su dovele u pitanje postupanje podnosioca žalbe.

95. Komisija podseća na navode koje je tužilac EULEX-a naveo u svom intervjuu vezano za podnosioca žalbe:

U vezi zastrašivanja svedoka: „Ne samo da ima dovoljno dokaza, već se u Bosni i Hercegovini trenutno vodi proces protiv trojice optuženih koji su optuženi za zastrašivanje i pretnje jednom od naših najvažnijih svedoka na suđenju. Jedan od optuženih se zove [podnosilac žalbe], i on je trenutno krivično gonjen u Bosni, zajedno sa dvojicom njegovih bliskih prijatelja zbog toga što su zapravo pretili i zastrašivali jednog od naših svedoka.“

U vezi sa grupom za organizovani kriminal: „[...] u našoj optužnici navodimo da je [podnosilac žalbe] naredio ubistvo [R.D.], a da je okrivljeni [NK] lojalni vojnik i visoko rangirana osoba u ovoj organizovanoj kriminalnoj grupi, pronašao ubice i oni su izvršili veoma dobro izveden atentat, brutalni atentat na ovu žrtvu. Što se tiče pitanja da li kriminalna grupa još uvek postoji, ja to ne znam. Ali svakako postoji mogućnost za to.“

U vezi sa uticanjem na svedoke: „[...] I tako smo imali ogroman izazov jer su svi vaši dokazi i svi vaši svedoci u Bosni. Tamo podležu pretnjama, podmićivanju. Nemaju novca, nemaju budućnost. Plaše se za svoje porodice. [Podnosilac žalbe] je imao svoje medijsko carstvo, i jednog po jednog, uništavao bi ugled naših svedoka u svojim medijima.“

96. Komisija nalazi da izjave tužioca EULEX-a predstavljaju ozbiljne napade na ugled podnosioca žalbe, dovoljne da nanese štetu pravu na privatni život u smislu člana 8. Podnosilac žalbe je opisan kao da je naredio ubistvo i da je zastrašivao, pretio i uticao na svedoke. To su ozbiljne i štetne optužbe koje prelaze prag člana 8.
97. Tvrdnja Misije da nije moglo biti ozbiljnog mešanja u ugled podnosioca žalbe, jer je nastavio da uživa u uspešnoj političkoj karijeri nakon objavljivanja intervjua tužioca EULEX-a, nije dovoljno ubeđujuća za Komisiju. Po mišljenju Komisije, činjenica da je podnosilac žalbe kasnije imao važne položaje ne isključuje da su izjave tužioca mogle uzrokovati predrasude o stepenu ozbiljnosti. Naprotiv, Komisija smatra izjave tužioca EULEX-a stigmatizirajućim i sposobnim da nanese ozbiljnu štetu ugledu podnosioca žalbe.
98. Komisija takođe konstatuje da naknadno saopštenje za javnost, iako vredan korak, nije bilo u stanju da ispravi prouzrokovanu štetu, posebno u svetlu istorijata ovog slučaja i prethodnog slučaja koji je podneo isti podnosilac žalbe.
99. Misija nije tvrdila da su izjave tužioca EULEX-a u skladu sa zakonom i neophodne u demokratskom društvu. Komisija ne vidi razlog da odluči drugačije.
100. Komisija takođe podseća da je Evropski sud za ljudska prava izjavio sledeće u pogledu balansiranja prava na slobodu izražavanja prema članu 10. EKLJP sa pravom na poštovanje privatnog života (vidi presudu ESLJP od 20. septembra 2018. godine, *Jishkariani protiv Gruzije*, par. 62):

„62. Sud u vezi s tim ponavlja da se Konvencija ne može tumačiti tako da zahteva od pojedinaca da, u kontekstu svojih prava prema članu 8 Konvencije, tolerišu javne optužbe za krivična dela od strane državnih službenika od kojih se očekuje da javnost poseduje proverene informacije u vezi sa tim optužbama, a da takve izjave nisu potkrepljene činjenicama (vidi, *mutatis mutandis*, gore citirano *Egill Einarsson*, st. 52).“
101. U ovim okolnostima, Komisija nalazi da je došlo do mešanja u pravo podnosioca žalbe na poštovanje njegovog privatnog života i da to mešanje nije opravdano kao neophodno u demokratskom društvu za legitimni cilj.
102. Shodno tome, Komisija nalazi da je došlo do povrede prava podnosioca žalbe na poštovanje njegovog privatnog života garantovanog članom 8 EKLJP.

Zaključci i nalazi

103. Na osnovu gore navedenog, Komisija nalazi da je zahtev podnosioca žalbe za predlaganje privremenih mera bez osnova, pa stoga Komisija odbija zahtev.
104. Komisija nalazi da pitanja pokrenuta u žalbi zaslužuju dalje ispitivanje uprkos kasnijim događajima, pa stoga Komisija odbija zahtev ŠM-a da skine žalbu sa liste predmeta.
105. Komisija smatra da podnosilac žalbe nije potkrepio svoju tvrdnju da su izjave tužioca EULEX-a u televizijskom programu „Pravda na Kosovu“ imale dovoljno blisku vezu sa

postupkom u Bosni i Hercegovini tako da su mogle povrediti pravo podnosioca žalbe na pretpostavku nevinosti u krivičnom postupku protiv njega u Bosni i Hercegovini. Iz tog razloga, Komisija nalazi da je žalba na povredu prava na pretpostavku nevinosti zagantovanu članom 6 (2) EKLJP neprihvatljiva kao očigledno neosnovana.

106. Komisija nalazi da javne izjave tužioca EULEX-a u televizijskom programu „Pravda na Kosovu“ 2. februara 2018. godine predstavljaju mešanje u pravo podnosioca žalbe na poštovanje ugleda i da to mešanje nije bilo opravdano. Stoga, Komisija nalazi da je došlo do povrede prava podnosioca žalbe na poštovanje njegovog privatnog života prema članu 8 Evropske konvencije o ljudskim pravima.

IZ TIH RAZLOGA, KOMISIJA JEDNOGLASNO

ODBACUJE zahtev za privremene mere;

ODBACUJE zahtev da se žalba izbriše sa liste predmeta;

NALAZI da je žalba shodno člana 6(2) Evropske Konvencije o ljudskim pravima neprihvatljiva kao očigledno neosnovana;

NALAZI da je žalba shodno člana 8 Evropske Konvencije o ljudskim pravima prihvatljiva;

NALAZI da je Misija prekršila prava podnosioca žalbe zaštićena članom 8 Evropske Konvencije o ljudskim pravima;

POZIVA ŠEFA MISIJE da izda javno saopštenje u kome priznaje da su okolnosti slučaja dovele do kršenja prava podnosioca žalbe zbog postupaka koji se pripisuju EULEX-u u izvršavanju njihovog izvršnog mandata;

POZIVA Misiju da što je pre moguće, a najkasnije do 15. decembra 2021. godine, podnese izveštaj Komisiji u vezi sa gore navedenim preporukama.

U ime Komisije,

Anna AUTIO
Predsedavajući član

Alexander FASSIHI
Član